

РЕШЕНИЕ

№ 545

гр. София, 01.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **10450** по описа за **2022** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на административнонаказващия орган, чрез гл. юрисконсулт Д., срещу решение без номер от 19.09.2022 г., постановено по НАХД № 8845/2020 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 114-ти състав. С решението е отменено наказателно постановление (НП) № 20-2371-0059/25.06.2020 г., издадено от началника на 01 РУ – СДВР, с което на В. Д. К., на основание чл. 42 във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 1 от Закона за опазване на обществения ред при провеждането на спортни мероприятия (ЗООРПСМ), е наложено административно наказание „забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина за срок от една година“ за извършено нарушение по чл. 21, т. 2 и т. 3 ЗООРПСМ.

В жалбата са изложени съображения за отмяна на постановеното съдебно решение и потвърждаване на отмененото с него НП. Наведените касационни основания са за нарушение на материалния закон и допуснато съществено нарушение на процесуалните правила – чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във връзка с чл. 63в ЗАНН. Оспорва се изводът на съда за допуснато съществено процесуално нарушение по отношение на посочената в АУАН и НП дата

на извършване на нарушението, като се твърди, че се касае за техническа грешка при изписването й. Сочи се, че по безспорен начин е установено извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение и се прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на ответната страна. Подробни съображения развива в писмени бележки по съществото на спора.

Ответникът – В. Д. К., чрез адв. А., в писмен отговор по жалбата моли обжалваното решение да бъде оставено в сила.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба и моли съдебното решение да бъде отменено.

Административен съд София-град, XXIII-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е основателна, но по съображения, различни от посочените в нея.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка: на 25.06.2020 г., около 20:40 часа, в [населено място], на стадион „Българска армия“, [улица], във връзка с провеждане на футболна среща между отборите на П. „Ц.“ и П. „Б. П.“, с начален час 20:30 часа, служители на СДВР извършвали действия по опазване на обществения ред за провеждане на посоченото спортно мероприятие. На входа на сектор „Б“ на стадиона били разстановени полицейските служители В. З. и С. М.. Направило им впечатление лице от мъжки пол, високо около 180 см., на видима възраст около 35 години, късо подстригана коса, облечено с черна тениска с жълт надпис на гърдите „П.“, обуто със светлосини дънкови панталони. Лицето се опитвало да преодолее оградното съоръжение на стадиона откъм сектор „Б“ с цел да влезе в спортния обект. В. З. и С. М. ясно разпоредили на лицето (установено по-късно като жалбоподателя К.) да преустанови действията си, но последното ги продължило и преодоляло парапета на оградното съоръжение и влязло в сектор „Б“ на стадиона. От съображения за недопускане на напрежение сред феновете полицейските служители при 01 РУ – СДВР не последвали лицето в спортния обект. След приключване на футболната среща З. и М. разпознали излизания от сектор „Б“ зрител – К., задържали го и го отвели в сградата на 01 РУ – СДВР.

Срещу В. Д. К. бил съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 2371/25.06.2020 г. за това, че е извършил противообществена проява (спортно хулиганство) по смисъла на ЗООРПСМ, която не съставлява престъпление по смисъла на Наказателния кодекс и е извършена по време на спортно мероприятие, изразяваща се в неизпълнение на отдаденото му разпореждане да не прескача поставените преградни съоръжения и преодоляване на същите, намиращи се в спортната зона пред сектора, чрез прескачане на парапетите – нарушение по чл. 21, т. 2 и т. 3 ЗООРПСМ. Въз основа на АУАН било издадено и процесното НП, като наказващият орган възприел фактическите констатации от АУАН и наложил на К. административно наказание „забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина за срок от една година“ за извършено нарушение по чл. 21, т. 2 и т. 3 ЗООРПСМ. Тази фактическа обстановка е установена въз основа на събраните и кредитирани от СРС доказателства.

За да отмени НП, районният съд е приел, че от събраните по делото доказателства не се установява жалбоподателят да е извършил вмененото му нарушение на 25.06.2020 г., доколкото на тази дата той не се е намирал на стадион „Българска армия“.

Като извърши служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно – издадено от законен съдебен състав в открито съдебно заседание, но недопустимо по следните съображения:

Видно от подадената пред СРС жалба от В. Д. К., чрез адв. А., въз основа на която е образувано НАХД № 8845/2020 г. по описа на СРС, Наказателно отделение, 114-ти състав, предмет на обжалване е било НП № 2371/25.06.2020 г., издадено от началника на 01 РУ – СДВР. С НП № 2371/25.06.2020 г. на В. Д. К., на основание чл. 25, ал. 1 ЗООРПСМ, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 лв. за нарушение на чл. 21, т. 2 и т. 3 ЗООРПСМ.

С контролираното решение, районният съд се е произнесъл относно законосъобразността на НП № 20-2371-0059/25.06.2020 г. на началника на 01 РУ – СДВР, с което на В. Д. К., на основание чл. 42 във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 1 от Закона за опазване на обществения ред при провеждането на спортни мероприятия (ЗООРПСМ), е наложено административно наказание „забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина за срок от една година“ за извършено нарушение по чл. 21, т. 2 и т. 3 ЗООРПСМ.

Налице е съществено нарушение на процесуалните правила по чл. 348, ал. 3, т. 2 НПК, тъй като съдът, видно от мотивите и диспозитива на съдебното решение, е постановил съдебен акт по отношение на друго, различно от процесното НП, за което обаче не е бил сезиран с жалба. В административнонаказателния процес /така, както и в наказателния процес, приложим съгласно чл. 84 ЗАНН/ институтът на явна фактическа грешка и тълкуване на невлязло в сила решение (по арг. от чл. 414, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 412, ал. 1 НПК) е неприложим и допуснатото от съда процесуално нарушение може да бъде отстранено само чрез обезсилването на решението и постановяване на ново решение по съществото на спора. Касае се за съществено процесуално нарушение от категорията на неотстранимите, тъй като по същество липсва произнасяне на въззивния съд по това, с което е сезиран и се нарушава правото на защита на лицето, чиято административнонаказателна отговорност е ангажирана с процесното НП. Съдът се е произнесъл по непредявено искане, поради което решението е недопустимо.

Към настоящия момент единственият процесуален способ за възстановяване законосъобразността на съдебния акт остава обезсилването му като недопустим по реда на инстанционния контрол. Доколкото в случая касационната инстанция не установява недопустимост на жалбата, с която е бил сезиран районният съд, след обезсилване на решение без номер от 19.09.2022 г., постановено по НАХД № 8845/2020 г. по описа на СРС, 114-ти състав, делото следва да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на съда, който следва да се произнесе по жалбата срещу НП № 2371/25.06.2020 г., издадено от началника на 01 РУ – СДВР.

По изложените съображения и на основание чл. 222, ал. 2, т. 1 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XXIII-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОБЕЗСИЛВА решение без номер от 19.09.2022 г. на СРС, Наказателно отделение,
114-ти състав, по НАХД № 8845/2020 г.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на СРС.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.